

Arrest

nr. 212 469 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 november 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 29 december 2015 asiel aan. Op 30 mei 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van Pashtoun origine te zijn en soenniet te zijn. U verklaart geboren te zijn op 30 november 1998 in het dorp Dambaro Kalay, district Asmar, provincie Kunar. Toen u vijf jaar oud was, verhuisde u naar Pakistan, waar u op verschillende plaatsen verbleef gedurende dertien jaar. U werkte er gedurende zeven of acht jaar als kaartjesverkoper in een auto die transport verzorgde. Op een gegeven moment werd u door de Pakistaanse autoriteiten gerepatriëerd naar Afghanistan. U verbleef nog een drietal maanden in uw geboortedorp Dambaro Kalay en was er herder.

Uw vader en uw paternale oom werken reeds meer dan tien jaar als aannemer voor het Amerikaanse leger in Afghanistan. Geregeld kwam uw vader u en uw familie bezoeken in Pakistan. Toen u, na uw terugkeer naar Afghanistan, op een dag terug kwam van het hoeden van uw geiten zag u aan een weg in constructie dat er bommen werden geplaatst door de taliban. U informeerde de malik en de legerdiensten hiervan. De legerdiensten kwamen ter plaatse. Mogelijks werden de talibs gearresteerd. U werd nadien door de taliban beschuldigd van spionage, waardoor Afghanistan niet langer veilig was voor u en u het land verliet. Na uw vertrek werd uw vader ontvoerd en vermoord door de taliban. Ook uw paternale oom werd vermoord door de taliban.

Via Iran, Turkije, Bulgarije, enkele onbekende landen en Duitsland reisde u naar België, waar u aankwam op 16 november 2015. U diende een verzoek in tot internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten op 29 december 2015.

Ter ondersteuning van uw relaas legt u volgende documenten neer: de tazkara's van uzelf, uw vader en uw oom, de identificatiebadges van uw vader en uw oom voor hun werk, het paspoort van uw oom, aanbevelingsbrieven in het kader van uw vader en oom hun werk, foto's, een envelop en twee Proof of Registration kaarten van vrienden in Pakistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaans asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor de Belgische staat u geen status van subsidiaire bescherming toekent.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van beide persoonlijke onderhouden uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die

op uw schouders rust (CGVS 1, p.2; CGVS 2, p.2) en hier doorheen de persoonlijke onderhouden nog verschillende keren op gewezen werd (CGVS 1, p. 18, 23, 23; CGVS 2, p. 13), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel, noch aan uw beweerde herkomst. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Bij het indienen van uw asielaanvraag verklaarde u geboren te zijn op 30 november 1998. De Dienst Voogdij organiseerde op 4 februari 2016 een leeftijdsonderzoek, waarbij uw geboortedatum geschat werd op 1 januari 1996, met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dit betekent dat u meerderjarig was en dat u dus ouder bent dan u zich voordoet. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kon tijdens de asielprocedure de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Dat u zich bovendien onterecht voordoet als minderjarige, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede legde u tijdens de drie persoonlijke onderhouden die werden georganiseerd door de asieldiensten tegenstrijdige verklaringen af over de duur van uw verblijf in Afghanistan. Bij de DVZ beweerde u aanvankelijk dat u na uw vertrek uit Pakistan nog twee jaren in Afghanistan woonde (verklaring DVZ punt 10). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u slechts acht maanden in Afghanistan verbleef (CGVS 1, p.8). Naar het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud toe en nadat reeds duidelijk bleek dat uw verklaringen over uw beweerde land en regio van herkomst ondermaats waren, verklaart u dan weer slechts drie tot vier maanden in Afghanistan te hebben verbleven (CGVS 2, p.13). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, verklaart u dat deze mogelijks te wijten zijn aan een vergissing van de tolk (CGVS 2, p.13), wat geen ernstige verklaring is gezien u tot driemaal toe tegenstrijdige verklaringen aflegde over de duur van uw verblijf in Afghanistan. Dat u uw verklaringen over uw achtergrond en verblijfplaatsen voortdurend aanpast, roept ernstige vraagtekens op bij uw ware herkomst.

Uw verklaring een Afghaan te zijn die twee jaar, acht maanden dan wel drie maanden in Afghanistan heeft geleefd, wordt verder tegengesproken door volgende vaststellingen.

Gevraagd of u kennis heeft van de Afghaanse kalender, verklaart u vooreerst dat u deze niet kent (CGVS 1, p.9). U kan het jaar noch de maand situeren waarin het eerste persoonlijk onderhoud plaats vindt (CGVS 1, p.9, 10). Gevraagd naar de zomermaanden moet u eveneens het antwoord schuldig blijven, maar stelt u wel voor om alle maanden op te sommen (CGVS 1, p.10). Ook het algemeen bekende Afghaanse begrip voor "nieuwjaar" ("Nawroz"), blijkt u onbekend (CGVS 1, p.24). Dat u aangeeft de kalender niet te kennen en zelfs niet te weten in welk jaar we ons bevinden, maar wel aangeeft de maanden in chronologische volgorde te kunnen opsommen, doet vermoeden dat u de kalender mogelijks instudeerde maar hem nooit toepaste. Dat u aldus niet bekend bent met de Afghaanse tijdsrekening is zeer opmerkelijk voor iemand die stelt uit dit land afkomstig te zijn.

Dit vermoeden van een ingestudeerd karakter wordt verder bevestigd wanneer u enkele vragen beantwoordt die peilen naar uw geografische kennis over Afghanistan. Gevraagd naar de districten die rond uw eigen district Asmar liggen, slaagt u er in alle vier de districten op te noemen (CGVS 1, p.13). Gevraagd om een ander district in Kunar op te noemen, moet u elk antwoord schuldig blijven (CGVS 1, p.13). Dat u wel de vier omringende maar geen enkel district uit deze provincie weet op te sommen, is eens te meer opmerkelijk. Gevraagd naar de provincies die rond uw provincie van herkomst Kunar liggen,

slaagt u er opnieuw in een correct antwoord te formuleren (CGVS 1, p.13), maar blijkt u wederom geen enkele andere provincie in Afghanistan te kennen (CGVS 1, p.13). Ook de geografische kennis over uw eigen district is erg beperkt. Gevraagd naar de omringende dorpen, blijkt u slechts twee van de drieëntwintig gevraagde dorpen te kennen (CGVS 1, p.11 – 15). Dit is bijzonder opmerkelijk voor iemand die zegt in deze regio te hebben gewoond. Ook is het opmerkelijk dat u nog nooit gehoord heeft van de stad Mazar-i-Sharif (CGVS 1, p.13), nochtans de derde grootste stad van Afghanistan en algemeen bekend onder de Afghanen in binnen- en buitenland. Ook van Jalalabad, de tweede grootste stad en eveneens algemeen bekend in binnen- en buitenland, hoorde u volgens uw verklaringen pas toen u naar Kunar reisde (CGVS 1, p.13). Niet alleen is het volstrekt ongeloofwaardig dat u, als Afghaan uit de oostelijke regio, nog nooit eerder van deze stad zou hebben gehoord, ook uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud blijken hiermee erg weinig in overeenstemming te zijn. Ten eerste verklaart u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat uw tante in Jalalabad woont en dat zij u zelfs een bezoek bracht in de drie maanden dat u in Afghanistan zou hebben verbleven (CGVS 2, p.15). Ten tweede blijkt dat u door Jalalabad zou zijn gereisd toen u van Pakistan naar Kunar ging (CGVS 2, p.13). Ten derde blijkt uit de door u neergelegde documenten dat uw vader in Jalalabad gewerkt zou hebben (zie groene map, document 7).

Uit dit alles kan besloten worden dat uw geografische kennis ondermaats is voor iemand die de Afghaanse nationaliteit zou hebben of geboren zou zijn in het district Anwar.

Ook de gangbare Afghaanse munt blijkt u onbekend. Wanneer u originele exemplaren (zie blauwe map voor de kopieën) getoond worden (met de waarde afgedekt) van twintig, vijftig, honderd en vijfhonderd Afghani, de officiële Afghaanse munteenheid, kan u niet aangeven hoeveel dit briefgeld waard is (CGVS 1, p.19, 20). Ook de Afghaanse meeteenheden blijken u onbekend. Gevraagd naar de grootte van de familiegroonden in Afghanistan, komt u niet verder dan volgende verklaring: "Het zal zo groot zijn als hier tot aan het grote veld buiten" (CGVS 1, p.18). Dat u de oppervlakte echter niet uitdrukt in een meeteenheid, roept verdere vragen op bij uw oprechtheid. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om de grootte van de landen in een meeteenheid uit te drukken, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 1, p.18). Wanneer u gevraagd wordt om het begrip 'yerib' toe te passen, waarmee de grootte van landbouwgrond in Afghanistan normaliter wordt aangegeven, blijkt u van dit begrip nog nooit gehoord te hebben (CGVS 1, p.19). Gevraagd naar de gangbare Afghaanse meeteenheid 'ser', probeert u te stellen "dat iets één of twee ser is", zonder te kunnen aangeven in welke context deze eenheid gebruikt wordt (CGVS 1, p.18). Verder gevraagd naar algemeen bekende meeteenheden zoals 'kharwar', 'maan' en 'tulee', blijkt u hiervan nog nooit gehoord te hebben (CGVS 1, p.19). Dat uw familie landbouwgronden bezit en dat u bovendien aangeeft herder te zijn geweest, maar dat u gangbare meeteenheden die door Afghaanse landbouwers worden gebruikt om de grootte van land of het gewicht van gewassen aan te geven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel van herder en van uw verblijf in Afghanistan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Asmar gelegen in de provincie Kunar.

Verder blijkt uit uw tegenstrijdige verklaringen dat u geen zicht wenst te geven op uw netwerk of familiale achtergrond. Zo legde u pertinent tegenstrijdige verklaringen af over het aantal ooms en tantes dat u heeft. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u slechts één paternale tante zou hebben (CGVS 1, p.15), terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vier paternale tantes beweert te hebben (CGVS 2, p.16). Daarnaast beweerde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud slechts twee maternale ooms te hebben (CGVS 1, p.16) en beweerde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat u drie maternale ooms zou hebben (CGVS 2, p.16). Bovendien stemmen de namen die u tijdens de twee persoonlijke onderhoudsopgaves voor deze ooms niet overeen. Ook beweerde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud twee paternale ooms te hebben (CGVS 1, p.15), terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud beweerde slechts één paternale oom te hebben (CGVS 2, p.16). Dat u na confrontatie beweert dat u uw vader bedoelde als tweede oom in uw eerdere verklaringen is niet aannemelijk voor deze veelheid aan tegenstrijdigheden en is ook op zich geen aannemelijke verklaring, aangezien geen van de twee namen die u aanvankelijk opgaf als zijnde de namen van deze ooms overeenkomt met die van uw vader.

Vervolgens is ook het profiel dat u zichzelf toemeet niet aannemelijk. Zo beweerde u bij DVZ nog dat u slechts anderhalf jaar gewerkt zou hebben als hulpje van een chauffeur in Pakistan (Verklaring betreffende de procedure, vraag 12), terwijl u op het Commissariaat-generaal beweert dat u dit werk gedurende zeven tot acht jaar uitoefende (CGVS 1, p.8). Dat u het noodzakelijk acht om ook hierover onwaarachtige verklaringen af te leggen roept wederom de nodige vraagtekens op. Dat u daarnaast bij DVZ verklaarde

dat u nooit naar school bent geweest en dat u analfabeet bent (Verklaring betreffende de procedure, vraag 11), maar dat u er doorheen de asielprocedure wel in slaagt om consistent eenzelfde handtekening te zetten, is minstens opmerkelijk te noemen. Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat u, ondanks het feit dat u aangeeft geen enkel woord Urdu te spreken (CGVS 1, p.25), toch regelmatig Urdu woorden gebruikte tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (zie CGVS 1, p.9 en zie blauwe map). Ook is het opmerkelijk te noemen dat uw tazkara is opgemaakt in de Dari taal, terwijl uit de COI blijkt dat de etnische samenstelling in uw district Anwar uitsluitend uit Pashtoun bestaat (zie blauwe map, document 4) en dat u ook uitdrukkelijk aangeeft enkel Pashtou te spreken (CGVS 1, p.7).

Voorgaande doet besluiten dat u op de kernaspecten van uw identiteit, namelijk uw leeftijd, uw opleiding, uw werkverleden, herkomst en uw familiebanden, weigert een zicht te geven. Hiermee verzaakt u niet enkel aan de verplichting tot medewerking die op uw schouders rust, maar maakt u een nood aan bescherming in het geheel niet aannemelijk.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst en achtergrond, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het dorp Dambaro heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in de regio rond dit dorp hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Er dient opgemerkt te worden dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten gedragen wordt door de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen. Daarnaast deed het Commissariaat-generaal enkele opmerkelijke vaststellingen met betrekking tot de drie tazkaras die u neerlegt. Ten eerste zijn alle neergelegde tazkaras opgesteld in het Dari, een taal die in Anwar niet courant wordt gesproken door de bijna uitsluitend Pashtoun bevolking, laat staan dat zij gebruikt zou worden voor officiële identiteitsbewijzen die worden afgeleverd aan personen met de Pashtoun identiteit. Ten tweede werd vastgesteld dat de datum van de officiële stempel, die gebruikt werd om de tazkaras van uzelf en die van uw vader te officialiseren, dateert uit het jaar 1384 (2006). Dat is een opmerkelijke vaststelling, aangezien geen van jullie tazkaras in dat jaar werden afgeleverd. Zo werd uw tazkara afgeleverd in 1394 (2016) en die van uw vader in 1387 (2009). Het jaartal van de stempel op de tazkara van uw oom kon niet gelezen worden door de slechte kwaliteit van de kopie. Maar ook de gegevens op de tazkaras spreken uw beweringen tegen.. Uw vader zijn tazkara stelt dat zijn gezin bestaat uit acht leden, terwijl u aangeeft dat het er maar zes zijn, twee ouders en vier kinderen (CGVS 1, p.28). Ook uw oom zijn gezin bestaat volgens zijn tazkara uit acht leden, terwijl u beweert dat het er maar zes zijn, eveneens twee ouders en vier kinderen (CGVS 1, p.28). Ten derde stelt uw tazkara dat u zeventien jaar geweest zou zijn toen deze werd opgesteld in 2016 (CGVS 1, p.9), wat onmogelijk bleek na leeftijdsonderzoek. Voorgaande doet besluiten dat het hier waarschijnlijk niet-authentieke documenten betreft, wat dus ook zou betekenen dat u hiermee moedwillig het Commissariaat-generaal tracht te misleiden. Verder blijkt uit de informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige manier te verkrijgen zijn. Geen van de voorgelegde documenten kunnen uw geloofwaardigheid herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker

afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de persoonlijke onderhoudsop de zetel van het CGVS, die plaats vonden op 7 december 2017 en op 26 februari 2018, nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van elk persoonlijk onderhoud en op het Commissariaat-generaal (CGVS 1, 18, 23) en op het einde van elk persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p.28; CGVS 2, p.15) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens wordt een beoordelingsfout opgeworpen.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing voert verzoeker het volgende aan om deze motieven te weerleggen:

"Hoewel verwerende partij verschillende elementen opsomt die zouden duiden op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, blijkt dat verschillende van deze argumenten hetzij niet gevolgd kunnen worden, hetzij ernstig genuanceerd moeten worden. Daarnaast vallen verschillende argumenten te verklaren in het licht van het specifieke profiel en de specifieke situatie van verzoeker.

1. Verzoekers leeftijd

Hoewel het CGVS noch uw Raad bevoegd zijn om terug te komen op de beslissing van de Dienst Voogdij wat betreft zijn leeftijdsbepaling, wil verzoeker de aandacht van uw Raad niettemin vestigen op het feit dat verschillende instanties twijfels hebben geuit bij de betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek.

Het advies van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren d.d. 20 februari 2010¹ aangaande de leeftijdsschatting van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen is in dit opzicht verhelderend:

"De interpretatie van een röntgenfoto is geen onfeilbare methode om de leeftijd van een persoon te bepalen. Voor deze interpretatie is een bijzondere expertise vereist. De techniek van de botleeftijdsbepaling laat enkel toe de leeftijd van het skelet vast te stellen; het overeenstemmen met de burgerlijke leeftijd van de persoon is een diagnostische beoordeling. [...] Voorts schuilt een moeilijkheid in de reproduceerbaarheid van de interpretatie van de onderzoeken tussen de verschillende deskundigen. Schatting houdt altijd een onnauwkeurigheidfactor in en kan bijgevolg slechts leiden tot een betrouwbaarheidsinterval. Twijfel moet altijd uitvallen in het voordeel van de persoon die verklaart minderjarig te zijn."

"Verschillende factoren (etnische, genetische, endocriene, sociaaleconomische, nutritionele, medische, ...) kunnen de groei van een individu beïnvloeden. De tabellen voor de botleeftijdsbepaling die als referentie dienen, zijn opgemaakt op grond van een bepaalde bevolking; de meest gebruikte zijn gebaseerd op de westerse blanke bevolking. Opdat de verwijzing relevant zou zijn, dient de persoon op wie ze toegepast worden tot dezelfde bevolking te behoren. De dentale criteria hangen in het bijzonder af van de etnische oorsprong en van het sociaaleconomisch en nutritioneel niveau van het individu. [...] De Nationale Raad meent om de hierboven uiteengezette redenen dat de andere indicatoren die leeftijdsbepaling van het individu mogelijk maken niet verwaarloosd mogen worden."

Ook het Europees Parlement heeft benadrukt dat de methoden om de leeftijd van minderjarige vreemdelingen te bepalen gebreken vertonen²:

"[Het Europese Parlement] betreurt het dat de medische technieken die in sommige lidstaten worden gehanteerd om de leeftijd vast te stellen ongepast en opdringerig zijn en trauma's kunnen veroorzaken, betreurt het eveneens dat sommige, op botontwikkeling of gebitsmineralisatie gebaseerde methodes omstreden blijven en een grote foutenmarge kennen; verzoekt de Commissie om in de strategische richtsnoeren op beste praktijken gebaseerde gemeenschappelijke normen op te nemen voor de methode waarmee de leeftijd wordt bepaald, waarbij deze beoordeling multidimensionaal en multidisciplinair moet zijn en door onafhankelijke, gekwalificeerde beroepsbeoefenaars en deskundigen uitgevoerd moet worden op een wetenschappelijke, veilige, gender- en kindvriendelijke en eerlijke manier, met bijzondere aandacht voor meisjes; herinnert eraan dat de leeftijdsbepaling moet worden verricht onder eerbiediging van de rechten en fysieke integriteit van het kind en van de menselijke waardigheid, en dat minderjarigen altijd het voordeel van de twijfel gegeven moet worden; wijst er tevens op dat medische onderzoeken alleen moeten worden uitgevoerd wanneer andere beoordelingsmethodes zijn uitgeput [...]" (eigen onderlijning)

Ook de Commissaris voor de Rechten van de Mens van de Raad van Europa heeft opgeroepen tot een verbetering van de methoden voor de leeftijdsbepaling van minderjarige migranten³:

« Several European states - including Sweden, the Netherlands and Germany - have used X-ray tests to determine if a person is a minor or not. X-ray pictures are taken of the hand, wrist or teeth and these are then compared with standardised tables to determine the "bone age" of an individual.

This method has been presented as swift and relatively easy to use. However, more and more medical specialists are contesting this approach. It is not sufficiently precise for age assessment and, it subjects the individuals to unnecessary radiation ». (eigen onderlijning)

Bovenstaande informatie toont duidelijk aan dat de leeftijdsbepaling door de Dienst Voogdij niet als een exacte wetenschap mag worden beschouwd, maar dat het daarentegen slechts om een inschatting gaat. Deze inschatting is bovendien inaccuraat omwille van het feit dat, zoals blijkt uit het advies van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren (zie eerder), verschillende factoren de lichamelijke groei en het beendergestel beïnvloeden, factoren die onvoldoende in aanmerking worden genomen bij het evalueren van de resultaten van de botscan. Naast de in het advies van de Orde genoemde factoren als omgeving, klimaat en voeding wordt er in het rapport van het Platform Kinderen op de Vlucht, getiteld *Leeftijdsschatting van niet-begeleide minderjarigen (NBMV) in vraag: Probleemstelling, analyse en aanbevelingen (september 2017)*⁴ op gewezen dat onderzoek aantoonde dat ook trauma een invloed heeft op de lichamelijke groei en rijpheid:

"De impact van trauma is een aspect dat pas sinds kort onderzocht wordt in de sector van wetsgeneeskunde of leeftijdsschatting. In traumatologisch onderzoek vermelden verschillende studies het verband tussen stress en de weerslag op groei en rijping. Een onderzoek van 2011 toont aan dat de puberteit gemiddeld 8 maanden vroeger begint bij mishandeling. In 2013 noteerde een ander onderzoek een verkorting van de telomeren bij volwassenen die een gedeeltelijke of algehele posttraumatische stress doormaakten. "Een telomeer is een stukje DNA, zonder codes, aan het uiteinde van elk chromosoom. De telomeren verkorten met de leeftijd, bij elke celdeling". Uit onderzoek blijkt een veroudering van 5 jaar bij een matige posttraumatische stress. Voor een persoon met een ernstige vorm van posttraumatische stress is de weerslag op de veroudering 10 jaar. 34% van de Afghaanse jongens aangekomen in Groot-Brittannië lijden aan posttraumatische stress. Het is waarschijnlijk dat jonge Afghanen in België in dezelfde mate lijden onder posttraumatische stress. Het is cruciaal te beseffen dat kinderen die zeer sterk 2etraumatiseerd 'zijn, meer kans hebben om verouderingskenmerken te vertonen. Zij lopen dus meer risico op twijfel over hun leeftijd, en dus op een mogelijke meerderjarigheidsverklaring. Een kwetsbare minderjarige kan hierdoor nog veel kwetsbaarder worden." (eigen onderlijning)

Daarnaast moet worden opgemerkt dat ook de geboortedatum vermeld op de meeste Afghaanse taskara's slechts een schatting van de daadwerkelijke geboortedatum vormt. Uit hetzelfde rapport van Platform Kinderen op de Vlucht blijkt dat in 2003 slechts 6% van de geboortes in Afghanistan geregistreerd werden (p. 18). In de overige gevallen dient men bij het opstellen van de taskara dus een geboortedatum te schatten.

Uit de discrepantie tussen de leeftijd vermeld op zijn taskara en de leeftijd die blijkt uit het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij kan derhalve geen kwade intentie vanwege verzoeker afgeleid worden. De datum die hij aangeeft stemt overeen met de inschatting die men in zijn land van herkomst gemaakt heeft, en is wat hem betreft dus correct. Bovendien vertoont de leeftijdsbepaling van zijn taskara (30 november 1998) geen aanzienlijk verschil met de inschatting door het leeftijdsonderzoek (1 januari 1996, standaarddeviatie 2 jaar). Gezien het in beide gevallen om een inschatting gaat, is het aannemelijk dat zijn werkelijke leeftijd zich ergens tussenin situeert.

In elk geval is het omwille van bovenstaande redenen niet gepast om verzoekers algemene geloofwaardigheid op grond van de discrepantie tussen beide leeftijdsinschattingen in twijfel te trekken.

2. Verzoekers begrip van de notie 'tijd'

Een van de belangrijke redenen voor het CGVS om te twifelen aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, zijn de incoherenties in zijn verklaringen omtrent de duur van zijn verblijf in Afghanistan, voorafgaand aan zijn vlucht naar België.

Nochtans wordt uit allerhande elementen duidelijk dat de notie van tijd die wij hanteren en waarin hij consequent gevraagd wordt zijn relaas te situeren, verzoeker totaal onbekend is.

Vooreerst is hij, zoals eveneens blijkt uit de bestreden beslissing, niet in staat het jaar of de maand te situeren waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt (CGVS 1, p. 9-10). Hij kan eveneens niet zeggen in welke maanden de zomer valt (CGVS, p. 10). Hij weet wel dat het in de zomer warm is en in de winter koud (en dat hij in de lente zijn hoofd moest scheren), maar situeert zich in het dagelijks leven niet in de seizoenen. Immers, op de vraag of hij in België aankwam in de zomer of de winter, antwoordt hij dat het goed weer was; op de bijkomende vraag of het warm was, antwoordt hij dat het koud was omdat de verwarming aanstond (CGVS 1, p. 12).

In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, stelt verzoeker niet voor om de maanden op te sommen. Op de vraag of hij weet in welke maanden het zomer is, antwoordt verzoeker: "Nee. Moet ik de maanden opsommen?" (CGVS 1, p. 10). Veeleer dan een voorstel, is dit een vraag van verzoeker tot verduidelijking van de verwachtingen ten aanzien van hem: hij vraagt of van hem verwacht wordt dat hij de maanden opsomt. Wanneer verwerende partij zijn vraag bevestigend beantwoord zou hebben, zou verzoeker hierop het antwoord schuldig moeten gebleven zijn daar hij, zoals hij eerder aangaf, de Afghaanse kalender niet kent (CGVS p. 9- 10).

Het getuigt van een zeer selectieve interpretatie dat verwerende partij louter uit bovenstaande vraag van verzoeker afleidt dat hij "aangeeft de maanden in chronologische volgorde te kunnen opsommen" en op basis hiervan vermoedt dat hij de kalender instudeerde.

Ook het feit dat de verklaringen van verzoeker omtrent de duur van zijn verblijf in Afghanistan en omtrent de periode gedurende dewelke hij als hulpje van een chauffeur in Pakistan gewerkt heeft, dermate uiteenlopen, toont dat hij echt geen besef heeft van het tijdsbegrip. Tegenstrijdige verklaringen zijn weliswaar een belangrijke indicatie van de ongeloofwaardigheid van een relaas. Toch kan van iemand die de notie 'tijd' beheerst verwacht worden dat hij, zelfs in het geval van leugenachtige verklaringen, minstens bij benadering aansluit bij eerdere verklaringen en dat de tegenstrijdigheden eerder op het niveau van de nuances gezocht moeten worden. Het feit dat verzoeker in casu dergelijke extreme tegenstrijdigheden verkondigt wat betreft de (duur)tijd van bepaalde elementen van zijn verhaal, in combinatie met het feit dat hij de kalender kent noch de seizoenen actief kan situeren, toont aan dat hij het tijdsbegrip absoluut niet beheerst.

Het is opmerkelijk dat verwerende partij, ondanks het feit dat verzoeker duidelijk aangaf dat, hij de kalender niet kende en dat uit zijn verklaringen bleek dat hij maand noch jaar van het persoonlijk onderhoud en evenmin het seizoen van zijn aankomst in België kon situeren, niet verder naging of verzoeker in staat was periodes in te schatten. Verwerende partij bleef verdere vragen stellen naar de duurtijd van bepaalde gebeurtenissen of periodes, zonder na te gaan of verzoeker wel in staat was om hier correct op te antwoorden.

3. Verzoekers profiel: lage scholingsgraad en analfabetisme

Verzoekers onvermogen om het tijdsconcept te hanteren is een rechtstreeks gevolg van zijn gebrek aan enige vorm van scholing en van het feit dat hij, als gevolg daarvan, analfabeet is, hetgeen hij nogmaals bevestigt.

De eerste jaren na hun vlucht naar Pakistan leefde verzoeker met zijn moeder, broer en zus in een vluchtelingenkamp. Na de sluiting van het kamp huurde het gezin telkens voor enkele maanden een huis. Omwille van discriminatie en om financiële redenen waren ze genoodzaakt telkens opnieuw te verhuizen. Hoewel zijn vader wel wilde dat hij naar school ging, had deze door zijn afwezigheid (wegens werk in Afghanistan) geen invloed op de activiteiten van verzoeker, die op zijn beurt niet geïnteresseerd was om naar school te gaan. Door dit gebrek aan stabiliteit in en toezicht op het leven van verzoeker, is hij er nooit toe gekomen naar school te gaan. Hij startte daarentegen op zeer jonge leeftijd te werken als "conducteur" (hulpje van een chauffeur).

Het zeer lage begripsniveau van verzoeker blijkt al uit het interview door de DVZ, waar hij in het kader van de vragen over zijn reisroute het begrip "prijs" niet blijkt te begrijpen (DVZ, p. 9). Ook de betekenis van de woorden "etniciteit" en "strekking" is hem onbekend (DVZ, p. 4).

Dat verzoeker nooit naar school geweest is en analfabeet is, wordt derhalve ondersteund door zijn begripsniveau zoals dat blijkt uit de persoonlijke onderhouds en kan niet zonder meer als ongeloofwaardig worden afgedaan omwille van het feit dat verzoeker erin slaagt om consequent dezelfde

handtekening te zetten. Deze "handtekening" bestaat uit een eenvoudige hoofdletter A met een cirkeltje errond, en kan bezwaarlijk worden gezien als een bewijs van verzoekers geschooldheid en alfabetisme.

In het licht van verzoekers ongeletterdheid en lage begripsniveau is het zeer twijfelachtig dat hij, zoals in de bestreden beslissing wordt gesuggererd, in staat was zaken in te studeren.

4. Geografische en andere kennis van Afghanistan en zijn geboortestreek

In tegenstelling tot wat verwerende partij doet uitschijnen, weet verzoeker tijdens de persoonlijke onderhouds veel meer details over zijn geboortestreek te geven dan louter de vier omringende provincies en districten en twee omringende dorpen. Hoewel hij weliswaar slechts twee van de hem gevraagde dorpen herkent (wat uiteraard gedeeltelijk verklaard kan worden door een verschil in uitspraak) somt hij ook zelf een heel aantal omringende dorpen op. Op de detailkaart⁵ (stuk 3) zijn de door hem genoemde Khanano Kas (in de gehoornotities respectievelijk als "Hanano Kasai" en "Hanan Was" aangeduid, CGVS 2, p. 7), Palaw So Naow (in de gehoornotities "Palosnaw", CGVS 2, p. 7), Senkay ("Spinkay", CGVS 2, p. 7), Jeje Kalay ("Jajaj Qala", CGVS 2, p. 8), Dangam en Baydad Kalay ("Bedad Kadai", CGVS 2, p. 8) terug te vinden (zie aanduidingen op de kaart, stuk 3). Bovendien geeft hij verdere belangrijke preciseringen. Zo weet hij dat men, om van zijn dorp Dambaro naar Baydad Kalay te gaan, doorheen het district-centrum Asmar moet passeren en de bergen in moet (CGVS 2, p. 8). Hij weet ook dat Jeje Kalay op de weg naar Dangam ligt (CGVS 1, p. 11) en dat je via het district centrum moet passeren om in Shangar te komen (CGVS 1, p. 13).

Dat verzoeker in staat is deze informatie te verschaffen, wijst erop dat hij in deze streek verbleven heeft. Weliswaar was zijn verblijf van korte duur en bleef hij op enkele uitzonderlijke bezoeken aan de bazar van Asmar en aan een naburig dorp, in zijn eigen dorp, waardoor hij de streek en vele naburige dorpen niet leerde kennen. Toch geeft hij details die de hypothese van het ingestudeerde karakter van zijn kennis tegenspreken, zeker in het licht van zijn lage scholingsgraad, en die erop wijzen dat verzoeker minstens voor een zekere tijd in de omgeving van Asmar verbleven heeft.

Verzoeker verklaart dat hij de vraag of hij Jalalabad kende, verkeerd begrepen had en dat hij bedoelde dat hij hier voor zijn terugkeer naar Kunar nog nooit geweest was. Pas bij zijn terugkeer is hij voor het eerst doorheen deze stad gekomen.

Verzoeker heeft de Afgaanse munt zijn hele leven lang niet gebruikt, en verklaart dat deze in zijn dorp Dambaro ook niet gebruikt werd (CGVS 1, p. 20). Het is dan ook niet abnormaal dat hij de waarden van het briefpapier niet kent. Ook zijn beperkte kennis van de Afgaanse meeteenheden is perfect verklaarbaar door het feit dat hij quasi heel zijn leven in Pakistan doorbracht, waar deze eenheden niet gehanteerd werden. Het feit dat verzoeker enkele maanden herder was doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker trok met zijn vee de heuvels in en had in het kader van zijn werk geen nood aan het gebruik van meeteenheden. Het is niet onwaarschijnlijk dat verzoeker tijdens zijn enkele maanden durend verblijf in Afghanistan niet in aanraking kwam met de Afgaanse meeteenheden, die immers vooral relevant blijken bij de aankoop en verkoop van stukken grond en voor de rest niet courant gebruikt worden.

Tot slot maakt de bestreden beslissing geen melding van verschillende zaken die verzoeker wél weet over Afghanistan en zijn geboortestreek. Zo weet hij te vertellen welke andere grote clans er naast de Salarzai in zijn streek leven, zoals de Gujjar ("Gujar" in de gehoornotities), de Mamund ("Mamoon" in de gehoornotities) en de Mashwani (CGVS 1, p. 11). Hij heeft het over zijn districtshoofden (CGVS 2, p. 3) en kent het hoofd van de politie ("commandant veiligheid") van Asmar, Mohamed Shoaib (CGVS 1, p. 10 en CGVS 2, p. 4). Hij beschrijft eveneens in detail de weg van de Afgaans-Pakistaanse grensstad Thorkam naar Dambaro, via Jalalabad waar hij de brug van Behsud overstak en vervolgens, op de splitsing van de wegen naar respectievelijk Koboel en Kunar, de weg naar Kunar opging (CGVS 2, p. 13). Hij kent de president Ashraf Ghani en weet dat deze Pashtun is en van Logar afkomstig is. Voorts kent hij de Afgaanse zangers Wagma, Latif Nangarhari en Ashraf Gulzar (CGVS 1, p. 26).

Wat betreft de familiale situatie van verzoeker moet vooreerst worden vastgesteld dat het gebruik van de termen "oom" en "tante" in Afghanistan niet strikt beperkt is tot de broers en zussen van moeder of vader, maar dat het ook nonkels of tantes van de ouders kan betreffen of aangetrouwde familieleden. Het is dan ook niet abnormaal dat de aantallen al eens verschillen, afhankelijk van wie al dan niet bij de telling wordt betrokken. Daarnaast moet in het geval van verzoeker rekening gehouden worden met het feit dat hij bijna niemand van zijn ooms en tantes kende, op een oom na die hen af en toe kwam bezoeken in Afghanistan. De anderen heeft hij pas leren kennen toen hij terugkeerde naar Kunar. Hij twijfelt zelfs over de naam van

een van zijn tantes (CGVS 2, p. 15), wat aantoont dat hij haar/hen werkelijk niet goed kent. Ook dit verklaart mee het feit dat hij enigszins verwarde verklaringen aflegde over zijn ooms en tantes.. Tot slot moet worden opgemerkt dat niet alle in de bestreden beslissing beschreven inconsistenties overeenkomen met de effectieve verklaringen van verzoeker. Zo stelt de bestreden beslissing dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde twee paternale ooms te hebben en tijdens tweede persoonlijk onderhoud sprak van één paternale oom, aangezien geen van de twee namen die hij aanvankelijk opgaf als zijnde de namen van deze ooms zou overeenkomen met die van zijn vader. Dit is echter wel degelijk het geval: hij spreekt in het eerste persoonlijk onderhoud inderdaad van twee paternale ooms, G. K. (...) en K. Z. (...) (CGVS 1, p. 15). Bij de DVZ verklaarde hij dat zijn vader S. K. (...) heet. Ondanks de kleine variatie komt deze naam wel degelijk overeen met de naam van de tweede "oom", en moet verzoekers verklaring dat hij in feite zijn oom en zijn vader bedoelde, gevolgd worden.

Uit alle bovenstaande elementen moet worden geconcludeerd dat verzoeker wel degelijk meer kennis over Afghanistan en zijn geboortestreek heeft dan de bestreden beslissing doet uitschijnen. Bovendien valt een groot deel van verzoekers gebrek aan specifieke kennis over zijn streek en over Afghanistan perfect te verklaren in het licht van zijn specifieke situatie (slechts enkele maanden bewust in Afghanistan gewoond) en zijn specifieke profiel (ongeschoold en ongeletterd). Deze specifieke situatie is onvoldoende in rekening genomen bij de beoordeling van zijn verklaringen. Ook zijn profiel is al te gemakkelijk aan de kant geschoven. In het licht van zijn specifieke profiel en situatie werden de verwachtingen met betrekking tot zijn kennis te hoog gelegd.

5. Verzoekers mentale toestand tijdens zijn verblijf in Afghanistan

Tot slot moet er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in Afghanistan, de laatste maanden voor zijn vertrek, rekening mee worden gehouden dat hij zich op dat moment kennelijk in een zeer slechte psychische staat bevond.

Tijdens een recent gesprek met zijn raadvrouw is verzoeker in tranen uitgebarsten en heeft hij de vele littekens op zijn armen als gevolg van automutilatie getoond. Verzoeker blijkt zich psychisch zeer slecht te voelen, onder meer als gevolg van zaken die hem zouden zijn overkomen tijdens zijn verblijf in Pakistan en die hij tot nog toe nooit onder woorden heeft kunnen brengen. Verzoekers diepe verdriet en pijn uiten zich daarom in de vorm van een neiging tot zelfdestructie: hij snijdt zichzelf en ondernam naar eigen zeggen twee zelfmoordpogingen, een in Afghanistan en een hier in België. Verzoeker stemde in met een opvolging door een psychiater, die hem hopelijk kan helpen zijn verdriet op een andere manier te uiten en die wellicht meer licht zal kunnen werpen op de precieze aanleiding van zijn lijden.

In tussentijd past het rekening te houden met de kennelijk getroebleerde staat waarin verzoeker zich tijdens zijn verblijf in Afghanistan bevond, die het hem naar eigen zeggen erg moeilijk maakte zich te focussen op de veelheid aan informatie die hij als gevolg van zijn verhuis en de vestiging in zijn nieuwe woonplaats te verwerken kreeg, en die dan ook een bijkomende verklaring voor zijn nu en dan ietwat verwarde verklaringen kunnen bieden.

Uit de gehoornotities blijkt dat verzoeker verschillende keren tijdens het gehoor huilt, op momenten waarin dit in principe zou moeten verbazen aangezien het niet per se over emotionele aspecten van verzoekers relaas gaat (zie CGVS 2, p. 10 en p. 12). Er werd hem niet gevraagd naar eventuele redenen van zijn plotse emoties, die nochtans vragen zouden moeten hebben opgeroepen. We menen dan ook dat er onvoldoende onderzoek gedaan is naar de fragiele emotionele staat van verzoeker en dat dit onvoldoende in rekening is genomen bij de beoordeling van zijn asielrelaas.

Omwille van bovenstaande redenen vraagt verzoeker Uw Raad om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te erkennen. Hieruit kan worden afgeleid dat hij afkomstig is uit het Afghaanse Dambaro, district Asmar, provincie Kunar, dat hij van jongs af aan als Afghaanse vluchteling in Pakistan verbleef en dat hij zich later opnieuw in Afghanistan vestigde. Na enkele maanden moest hij Afghanistan echter opnieuw ontvluchten uit vrees voor vervolging door de taliban omwille van het feit dat hij ongelukkigterwijs getuige was van het plaatsen van bommen, waarvan hij de autoriteiten op de hoogte bracht. Als gevolg hiervan werden zijn oom en vader, die bovendien voor de Amerikaanse diensten werkten, vermoord en loopt ook verzoeker het gevaar bij terugkeer het slachtoffer te worden van vervolging.

Op grond hiervan moet worden geconcludeerd dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, en moet hem het statuut van vluchteling op grond van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 worden toegekend.

In subsidiaire orde moet worden vastgesteld dat er vooralsnog onvoldoende informatie is over de mentale toestand van verzoeker, alsook over de concrete aanleiding van zijn vertrek. We vragen Uw Raad dan ook ten minste het CGVS te willen verzoeken deze elementen verder te onderzoeken.

Verwerende partij betwist niet dat de veiligheidssituatie in het gebied waar verzoeker voor zijn vertrek verbleef, voldoende ernstig is om hem de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

Uit objectieve informatie blijkt inderdaad dat de veiligheidssituatie in het district Asmar in de provincie Kunar zeer precair is omwille van het willekeurig geweld waarvan burgers daar het slachtoffer worden. Uit het EASO Country of Origin Report: Afghanistan Security Situation - Update d.d. mei 2018⁶ blijkt inderdaad dat Kunar beschouwd wordt als een van de meest conflictueuze provincies van Afghanistan (p. 98). Ook het COI-rapport van het UK Home Office: Afghanistan: security and humanitarian situation van april 2018⁷ beschouwt Kunar als een van de vijf meest getroffen gebieden (p. 7 en 21). Het is een van de provincies waar de meeste burgerdoden vallen door explosieven die achtergebleven zijn na de oorlog en door indirecte wapens zoals raketten en granaten. Als gevolg van deze vormen van willekeurig geweld registreerde UNAMA in 2017 224 burgerdoden. Op een schaal die de ernst van de veiligheidssituatie aanduidt, bepaald op basis van de variabelen veiligheidsincidenten, burgerdoden en aantal vluchtelingen, plaatst UNOCHA het district Asmar in de op een na hoogste categorie⁸.

Als gevolg van de grote mate van aanwezigheid en activiteit van verschillende groepen van opstandelingen, waaronder de taliban, IS en al-Qaida worden in Kunar regelmatig militaire operaties uitgevoerd door de Afghaanse autoriteiten. Als gevolg hiervan vinden in Kunar regelmatig confrontaties plaats tussen opstandelingen en de Afghaanse troepen (EASO-rapport, p. 96-97). Ook de Pakistaanse troepen voeren regelmatig luchtaanvallen uit in Kunar, waaronder in het district Asmar (EASO-rapport, p. 98), als gevolg waarvan tal van families zijn moeten vluchten. Eind 2017 nog vuurde Pakistan meer dan duizend projectielen naar de aangrenzende districten (EASO-rapport, p. 99).

Deze zeer recente gegevens tonen aan dat de veiligheidssituatie in de provincie Kunar, en meer bepaald in het district Asmar, dermate onveilig is en de mate van willekeurig geweld er dermate hoog is dat verzoeker, wanneer hij er zou terugkeren, door zijn loutere aanwezigheid daar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een detailkaart van de provincie Kunar gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met drie recente medische attesten neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

In het verzoekschrift wees verzoeker reeds op zijn zeer slechte psychische gezondheidstoestand, op de vele littekens als gevolg van automutilatie en op twee zelfmoordpogingen die hij ondernam. Deze zorgwekkende mentale toestand wordt bevestigd in de door verzoeker bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota gevoegde medische attesten. Verzoeker wees er in het verzoekschrift tevens op dat hij verschillende keren tijdens het interview op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) huilde op momenten waarop dit *in principe* zou moeten verbazen, wat ook blijkt uit lezing van de gehoorverslagen (i.h.b. adm. doss., stuk 5 B, gehoorverslag 26 februari 2018, p. 10 en 12). Ter terechtzitting voert verzoeker aan dat hij homoseksueel is en op zeer jonge leeftijd herhaald en langdurig seksueel misbruikt is geweest en dat hij zich hiervoor diep schaamde waardoor hij dit niet eerder durfde te vertellen. Omwille van deze redenen vraagt hij de Raad de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak te willen terugsturen naar het CGVS om opnieuw gehoord te worden over deze aspecten van zijn relaas.

Ter terechtzitting gevraagd naar een repliek op deze aangebrachte elementen stelt verwerende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Aangezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN